

מסכת ביכורים

פרק א'

א. יש מביאין בכורים וקורין, מביאין ולא קורין, ויש שאיננו מביאין. אלו שאיננו מביאין, הנוטע לתוכה שלו והבריך לתוכה של יחיד או מותך של רבים לתוכה שלו. הנוטע לתוכה שלו והבריך לתוכה שלו, וזהו היחיד וזהו הרבים באמצע, הרי זה אינו מביא. רבי יהודה אומר, בזה מביא:

ב. מאי זה טעם איינו מביא, משום שהוא אמר, ראשית בכורי אדמתה (שםות כג), עד שהיה כל האגדולין מאדמתה. האריסין והחכורות והסקרייקון והגזלו, אין מביאין מאותו הטעם, משום שהוא אמר, ראשית בכורי אדמתה:

ג. אין מביאין בכורים חוץ משבעת המינים. לא מהםרים شبיהים, ולא מפירות شبעים, ולא מזיתי שנמו שאינם מן הפלחים. אין מביאין בכורים קודם לעשרה. אנשי הרכובים הביאו הפלחים.

בכוריהם קדם לעצרת, ולא קיבל מלהם, מפני הכתוב شبתורה
(שםות כג) וחתג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה:

ד. אלו מביאין ולא קורין, הגר מביא ואינו קורא, שאינו יכול
לומר אשר נשבע ה' לאבותינו לחתת לנו (דברים כ"ו:ג'). ואם
היתה אמו מישראל, מביא וקורא. וכשהוא מתפלל בינו לבין
עצמם, אומר, אלהי אבות ישראל. וכשהוא בבית הכנסת, אומר,
אלهي אבותיכם. ואם היה אמו מישראל, אומר, אלהי אבותינו:

ה. רבבי אליעזר בן יעקב אומר, אםה בת גרים לא תבשא לך מהנה,
עד שתהא אמה מישראל. אחד גרים ואחד עבדים משחררים,
ונפלו עד עשרה דורות, עד שתהא אמן מישראל. האפוטרופוס
והשליח והעבד וקאמפה וטמטום ואנתרופינוס, מביאין ולא קורין,
שאינם יכולים לומר (דברים כ"ו:י') אשר נתנה לי ה':

ו. הקונה שמי אילנות בתוכה של חברו, מביא ואינו קורא. רבבי
מair אומר, מביא וקורא. יבש העזין, נקוץ האילן, מביא ואינו
קורא. רבבי יהודה אומר, מביא וקורא. מעצרת ועד החג, מביא
וקורא. מן החג ועד חנוכה, מביא ואינו קורא. רבבי יהודה בן בתירא
 אומר, מביא וקורא:

ג. הַפְּרִישׁ בְּכֹרְיוֹ וּמְכָר שְׂדֵהוֹ, מְבֵיא וְאַינּוּ קֹרֶא. וְהַשְׁנִי, מֵאוֹתוֹ
הַמִּין אַינּוּ מְבֵיא, מֵפִין אַחֲרָה, מְבֵיא וְקֹרֶא. רַبִּי יְהוּדָה אָמֵר, אַף
מֵאוֹתוֹ הַמִּין מְבֵיא וְקֹרֶא:

ה. הַפְּרִישׁ בְּכֹרְיוֹ, גְּבֻזּוֹ, נֶמְקוֹ, גְּגַבּוֹ, אֲבָדוֹ, אוֹ שְׁגַטְמָאוֹ, מְבֵיא
אַחֲרִים פְּחַתְיָהֶם וְאַינּוּ קֹרֶא. וְהַשְׁנִיִּים אַיִּם חִיבִּים עַלְיָהֶם חָמֵשׁ.
גַּטְמָאוֹ בְּעַזְרָה, נֹפֵץ וְאַינּוּ קֹרֶא:

ט. וּמֵפִין שֶׁהוּא חִיב בְּאַחֲרִיוֹתָן עד שִׁבְיָא לְהַר הַבִּית, שְׁגַטָּא מֵר
(שםות כג) רַאשְׁתָּה בְּכֹרְיִ אַדְמָתָה פְּבִיא בֵּית ה' אֱלֹהִים, מַלְמָד
שְׁחִיב בְּאַחֲרִיוֹתָם עד שִׁבְיָא לְהַר הַבִּית. הָרִי שְׁהַבִּיא מֵפִין אַחֲרָה
וְקֹרֶא, וְחַזֵּר וְהַבִּיא מֵפִין אַחֲרָה, אַינּוּ קֹרֶא:

י. וְאַלּוּ מְבֵיאין וְקֹרְיוֹן, מִן הַעֲצָרָת וְעַד הַחַג, מִשְׁבָּעָת הַמִּינִים,
מִפְרוֹת שְׁבָהָרִים, מִתְמָרוֹת שְׁבָעָמָקִים, וּמִזְיָתִי שְׁמָנוֹ, מַעֲבָר הַיַּרְדֵן.
רַבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי אָמֵר, אֵין מְבֵיאין בְּכֹרְיִים מַעֲבָר הַיַּרְדֵן, שְׁאֵינָה
אָרֶץ זָבֵת חָלֵב וּזְבַשׂ:

יא. הַקּוֹנָה שֶׁלּוּשָׁה אִילָנוֹת בְּתוֹךְ שֶׁל חֶבְרוֹן, מְבֵיא וְקֹרֶא. רַבִּי
מַאֲיר אָמֵר, אֲפָלוּ שְׁנִים. קָנָה אַיְלוֹן וְקָרְקָעָו, מְבֵיא וְקֹרֶא. רַבִּי
יְהוּדָה אָמֵר, אַף בְּעַלְיִ אֲרִיסּוֹת וְחִכּוֹרוֹת, מְבֵיאין וְקֹרְיוֹן:

